

Reble

Butlletí informatiu, divulgatiu i d'opinió
de l'Associació Cultural L'Espona

Núm. 57 octubre – novembre 10

Edita Associació Cultural L'Espona
Adreça: Escoles, 5
43370 La Palma d'Ebre
a/e: espona@ono.com

Editorial

L'Estat espanyol i l'Estat francès han estat cridats a la vaga general amb dues setmanes de diferència. En el cas català i espanyol, el seguiment de la vaga general del 29 de setembre va ser irregular, tot i que el motiu era l'oposició a la reforma laboral que, entre altres coses, suposa un abaratiment significatiu de l'acomiadament. En canvi, els treballadors francesos van seguir massivament la vaga general del 12 d'octubre contra l'increment de l'edat de jubilació dels 60 als 62 anys. Per què aquesta diferència de comportament?

França, sense anar més lluny, té una llarga tradició democràtica que pot explicar aquesta voluntat de defensa dels drets adquirits, malgrat que l'índex d'afiliació sindical a França és dels més baixos d'Europa.

Al nostre país, en canvi, amb un índex d'afiliació sindical encara més baix i una curta tradició democràtica, l'elevat índex d'atur pot ser una causa important de la poca mobilització ciutadana en temes laborals. Amb un 20 % de desocupació, la por a perdre la feina pesa molt a l'hora de decidir si es fa vaga o no. Aquest fet, més un sindicalisme feble i una ofensiva mediàtica sense precedents criminalitzant el paper dels piquets informatius faciliten la desmobilització. Això i el famós "dret a treballar". Fins fa no gaire, treballar era un deure, i la vaga un dret; què és el que ha canviat?

Activitats

- XVII Convocatòria de beques de recerca sobre la Ribera d'Ebre 2010. El CERE podrà concedir fins a un màxim de 10 beques per a projectes de treball que tinguin com a objectiu central de referència la comarca de la Ribera d'Ebre. La quantia de les beques serà de 350 € per als socis del CERE i de 200 € per als no socis. Més info. a cere@riberadebre.org o al tel. 977 410 521.

-V Jornades de les lletres ebrenques, a la Biblioteca Comarcal Sebastià Joan Arbó (plaça del Castell d'Amposta), del 19 al 23 d'octubre. Inauguració oficial: divendres 22 d'octubre a les 19.30h. Aquestes jornades són una trobada anual per reflexionar sobre la llengua i la literatura ebrenques.

-Senderisme "Pont de Tots Sants". Dissabte 30 d'octubre, La ruta del Carrasclet. Paratges i escenaris de la Mussara i l'Arbolí per on es movia el guerriller Carrasclet. Durada: de les 09:30 h. a les 16:30 h. Hores de caminar aprox.: 4. Poble de trobada: Arbolí. Cal portar: esmorzar, i dinar. Preu: 15 €.

-II Jornada Gastronòmica del "caldo". Del 8 al 20 de novembre, al Casal Municipal de l'Ampolla. Aquestes Jornades consisteixen a donar a conèixer el plat del caldo, un menjar típic dels pescadors de l'Ampolla. Per inaugurar-les, el mateix dia 8 se celebra una festa popular on pescadors i ciutadans del poble demostraran com es cuina el també anomenat "ranxo d'abordo"; a més a més, els visitants podran degustar el plat del caldo i gaudir de diferents espectacles.

Del present al passat

Sempre, des de petita, havia desitjat poder veure, ni que fos per un petit forat, com els nostres avis i pares vivien quan tenien la meua edat. Sovint, quan el meu pare i jo discutim sobre algun problema de la societat actual, ell acaba amb la frase: “tots hauríeu d’haver passat la nostra joventut” i després s’hi afegeix la meua mare: “sempre estàvem contents i no teníem res”. Amb això, però, no n’hi ha prou per tancar la conversa, ja que la meua resposta sempre és alguna cosa semblant a “tan de bo; a mi m’agradaria poder-ho viure uns dies”.

Sí, fins fa poc aquest era un desig més entre la gran quantitat de petites coses que m’inquieten com a qualsevol altra persona i és que, qui més qui menys, desitja alguna cosa. Aquest estiu, però, ho he vist complert, en part, ja que he pogut, no sols veure, sinó viure i formar part d’una Festa Major a l’estil dels 60.

Enmig d’un envelat construït el dia abans per un grup majoritàriament d’hòmens, però també alguna dona i algun que altre xiquet, un munt de veïns del poble i alguns amics vinguts de fora vam viatjar en el temps. Tothom va remenar armaris, calaixos, golfes i trasters per poder lluir aquell vestit de la seua mare, de la seua tieta, la camisa del casament després de 20 anys... El sentit del ridícul quedava fora quan entraves al mig de la plaça i senties com passaves del 2010 al 1960 i és que el caliu que hi brollava feia que hom s’oblidés de tot. De fet, em falten paraules per descriure tots els sentiments i emocions que es van despertar dins meu. No hi faltava cap detall: la taquilla i els preus amb pessetes, el bar amb les begudes com el Plim, el Suau i el sifó. On eren la Coca-Cola i la Fanta? A la barra no se’n servia, però algú hi va pensar? El grup que va tocar les dues sessions de ball estava format també per músics de l’època que s’uneixen sota el nom “Sabor d’abans” (ben escollit, eh?) i, evidentment, ens van oferir un bonic repertori de temes que de ben segur van portar diferents records a més d’un: la primera cançó que va ballar amb la seua parella, la cançó que sonava quan es donaven el primer petó... Tampoc hi va faltar la venda de tires amb la subhasta final i la rifa de la toia, perquè, està clar, algun dineret s’havia de treure, ja que com havíem de pagar entrada si ningú tenia cap pesseta?

El que em va remoure més, però, va ser la germanor, veure com grans, jóvens i petits ballaven i s’ho passaven d’allò més bé, les ganes de festa que hi havia i la col·laboració d’una associació, però també de la gent del poble.

No voldria acabar sense felicitar l’Associació Cultural L’Espona per aquest acte i animar-la a seguir endavant, perquè, així com jo he vist complert un dels meus desitjos, qui sap si a la pròxima serà algú altre l’afortunat.

Cristina Martí

Si voleu participar-hi *posant Reble* ens podeu fer arribar els vostres articles:

- Posant-vos en contacte amb qualsevol membre de la junta.
- Per correu ordinari o per correu electrònic.

Els articles hauran de ser en català, preferiblement en format digital, mecanografiats a espai senzill, lletra Arial 10 i en programa Word, i hauran de tindre una extensió màxima d’una pàgina.

L’Espona no es fa responsable de les opinions expressades en l’article.